

บรรณานุกรม

- กรณิภา ไตรฟีน. (2559). อิทธิพลการสื่อสารทางการเมืองของพระองค์การเมือง การมีส่วนร่วม ทางการเมือง ความรู้ความเข้าใจทางการเมือง มีผลต่อการตัดสินใจ ทางการเมือง ของสมาชิกกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน.
วารสารปัจจุบันพิเศษศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ปีที่ 9 ฉบับที่ 2 ปี พ.ศ.2559.
- กรณิการ์ สุวรรณโคนตระ. (2528). บทบาทพยาบาลด้านการปรับสภาพการรับรู้ต่อภาวะ เศรษฐกิจ. เอกสารการสอน. (พิมพ์ครั้งที่ 2). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- กรณิการ์ เมื่อตนประเสิฐ. (2548). ทัศนคติของพนักงานที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรม การปฏิบัติงานของพนักงานในองค์กรบริษัท คูเวย ปิติเลียม (ประเทศไทย) จำกัด. สารนิพนธ์ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ กวี วงศ์พุฒ. (2539). ภาวะผู้นำ. กรุงเทพ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาชีพบัญชี.
- กานดา ฉุณะพงศา. (2557). ความหมายโซเชียลมีเดียหมายถึง. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก: <https://www.gotoknow.org/posts/567331%5B2>
- เกรียงศักดิ์ เจริญแปง (2551). การพัฒนาประสิทธิภาพการสื่อสารภายในองค์กร สำนัก ประชาสัมพันธ์เขต 3 กรมประชาสัมพันธ์. การศึกษาอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจัดการทั่วไป, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- ชนิษฐา จิตชินะกุล. (2557). หลักการสื่อสาร. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: โอดียนสโตร์.
- จันทิมา แจ่มกระจ่าง. (2557). การศึกษาพฤติกรรมการรับสื่อโฆษณาดิจิทัลผ่านสื่อออนไลน์. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สำหรับนักบริหาร วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
- จิราภรณ์ ศรีนาค. (2556). การวิเคราะห์ประเภท รูปแบบ เนื้อหาและการใช้สื่อสังคม ออนไลน์-ในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ฉลองศรี พิมลสมพงศ์. (2548). การวางแผนและพัฒนาตลาดการท่องเที่ยว. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: คณமนุษย์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ฉัฐมน年年底 ตั้งกิตติavar. (2557). การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจในการเปิดรับข้อมูลที่ถูก แชร์ (Shared) ผ่านเฟสบุ๊ค. สาขาวิชาการสื่อสารเชิงกลยุทธ์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- ฉัตยาพร เสมอใจ. (2550). พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพฯ: วี พรินท์ (1991).

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ชนันว์ ชามทอง. (2550). การจัดกิจกรรมส่งเสริมความสามารถด้านการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชูชีพ อ่อนโภคสูง. (2518). เอกสารประกอบการสอนจิตวิทยาศึกษา. กรุงเทพฯ: ราชฎมิการพิมพ์.
- ธิติกา สัมพันธ์พร. (2556). สร้างแบรนด์ให้ติดตลาดด้วยเฟซบุ๊ก. กรุงเทพฯ: ดรีม แอนด์ พับลิชชิ่ง.
- ณัฐพัชญ์ วงศ์เหรี้ญทอง. (2561). การเลือกตั้งจะเป็นอย่างไรในยุคที่ใครๆ ก็ทำการตลาดบนโซเชียลมีเดียได้. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก <https://adaymagazine.com/social-media-election>
- ดวงทิพย์ วรพันธุ์. (2536). ผลกระทบเมืองและพฤติกรรมการสื่อสาร ระหว่างการรณรงค์นาเสียงเลือกตั้งทั่วไป 2535. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ทองหล่อ สุวรรณการ. (2521). จิตวิทยาการศึกษาอุบลราชธานี: หน่วยเอกสารทางการพิมพ์ วิทยาลัยครุภัณฑ์ราชธานี.
- เทพ สงวนกิตติพันธุ์. (ม.ป.ป.) เทคนิคในการนำเสนอ. ศูนย์วิทยพัฒนา มสด. อุดรธานี.
- รัฐยุพัลลส์ เกตุประดิษฐ์ และ อิทธิกร ขำเดช. (2554). บัจจุห์ที่มีสิทธิผลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าทางอินเตอร์เน็ตของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร. วารสารการเงิน การลงทุน การตลาด และการบริหารธุรกิจ.
- ธิดาใจ จันนามศรี. (2560). เนื้อหาและรูปแบบในการสื่อสารผ่านสื่ออินโฟกราฟิก เพื่อสร้างการรับรู้และจดจำ บนเฟซบุ๊กแพนเพจของ อินโฟกราฟิก ไทยแลนด์. หลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสื่อสารเชิงกลยุทธ์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- นภาพร เจตวัฒนะ. (2547). รูปแบบแรงจูงใจในการใช้ณาภัยในการรับรู้คุณค่าตราสินค้า (brand equity) ในกลุ่มสาวโสด. วิทยานิพนธ์ปริญญาภารศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นันทา นันทวโรกาส. (2557) สื่อสารการเมืองทฤษฎีและการประยุกต์ใช้. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แมสมีเดีย.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- นันทนา นันทวิภาส. (2554). การสื่อสารทางการเมือง : ศึกษากรณีการรณรงค์หาเสียง เลือกตั้งทั่วไปของพระองค์ไทยรักไทย. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขา สื่อสารมวลชน.
- ปรมะ สดะเวทิน. (2533). การสื่อสารมวลชน : กระบวนการและทฤษฎี. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- พรพจน์ เวียงสุรินทร์. (2554). สื่อสังคมออนไลน์กับการสร้างความผูกพันของกลุ่มผู้มีแนวโน้มเป็น Talent กรณีศึกษา: บริษัทบัตรกรุงไทย จำกัด (มหาชน). ปรัชญา นิพนธ์มหบัณฑิต บริหารธุรกิจ. กรุงเทพฯ: คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พิศมัย เสรีชจรีกิจเจริญ. (2536). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการตัดสินใจ ของหัวหน้าสถานีอนามัย. มหาวิทยาลัยมหิดลกรุงเทพฯ.
- พิศมัย หาญมงคลพิพัฒน์. (2556). พฤติกรรมการใช้เครื่องข่ายสังคมออนไลน์ของนิสิต หลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์วิทยาเขตกำแพงแสน. การประชุมน้ำดื่มในภูมิภาคการระดับชาติ 2558 หน้า. 1490. หาดใหญ่: มหาวิทยาลัย หาดใหญ่
- พิชิต วิจิตรบุญยรักษ์. (2554). สื่อสังคมออนไลน์: สื่อแห่งอนาคต. วารสารบันบัด不起.
- ภิเชก ชัยนิรันดร์. (2553). การตลาดแนวใหม่ผ่าน social media. กรุงเทพฯ: ชีเอ็ดดูเคชั่น.
- มาร์ค华ดส์, ไมเคิล เจ. (2549). การพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้(บдинทร์ วิจารณ์, แปล). กรุงเทพฯ: ธรรมกลางการพิมพ์.
- เมษิยา ญาณจินดา. (2557). การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเลือกตั้งผ่านสื่อสังคม ออนไลน์กับทัศนคติและพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร. ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- รุจิเร文科 เสนสุข. (2561). การศึกษาถึงสื่อโซเชียลมีเดียที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์ ของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษา : รถยนต์นั่งยี่ห้อโตโยต้า. คณะ บริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- วพันธุ์พิพา อัครวีรนัย. (2559). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน ราษฎรจังหวัดนครนายก. สาขาสื่อสารการเมือง มหาวิทยาลัยเกริก

บรรณานุกรม (ต่อ)

- วัลลภ ลำพาย. (2551). แนวคิดและกระบวนการสื่อสารทางการเมือง. กรุงเทพฯ: เอกสารประกอบสอนหน่วยที่ 3 การสื่อสารทางการเมือง สาขาวิชารัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีปทุม กระทรวงมหาดไทย.
- วัชรี ทรัพย์มี. (2531). การแนะนำในโรงเรียน. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพาณิชย์.
- วิชัย โถสุวรรณจินดา. (2535). ความลับขององค์กรพฤติกรรมองค์กรสมัยใหม่. กรุงเทพฯ: หจก. ภาพพิมพ์.
- วิไลพร สุตันต์ไชยนนท์. (2556). ความหมายของประชากรศาสตร์. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก: <https://www.dentistry.kku.ac.th>
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2550). พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- ศิริพงษ์ ทองจันทร์. (2561)" พฤติกรรมการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองผ่านสื่อออนไลน์ ของประชาชนในจังหวัดมหาสารคาม. วารสารสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ปีที่ 5 ฉบับที่ 2 เดือน กรกฎาคม-ธันวาคม พ.ศ. 2561.
- ศิwareพร ปัญญาจาลา. (2538). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ของประชาชน : ศึกษารณิการเลือกตั้งซ่อมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครพนม เขต 1 พ.ศ. 2537. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริไสภาพค์ บูรพาเดชา. (2529). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมชาย ฤทธิพิมลวิทยา. (2559). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งนายกเทศมนตรีเทศบาลนครนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี : ศึกษาในห้วงเวลา ปี 2558. หลักสูตรรัฐศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาสื่อสารการเมือง วิทยาลัยสื่อสารการเมือง มหาวิทยาลัยเกริก.
- สมยศ นาวีการ. (2536). การบริหาร (Management). กรุงเทพฯ: ดอกหญ้า.
- สมิต ลักษณ์. (2551). การประเมินผลการปฏิบัติงาน การประเมินโดยใช้ Competency. พิมพ์ครั้งที่ 14. กรุงเทพมหานคร: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).
- สันทัด เสริมศรี. (2539). ประชากรศาสตร์ทางสังคม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สาวนีร์ แซ่ชิน. (2559). พฤติกรรมการเบิดรับข่าวสารทางสื่อออนไลน์ (สื่ออินเตอร์เน็ต) ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร. คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สุธรรม รัตน์ชิติ. (2553). ศึกษาการรับรู้และทัศนคติของผู้ใช้บริการที่มีผลต่อการเข้าใช้บริการสถานีบริการน้ำมัน TPIPL กรุงเทพมหานคร. สาขาวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุภาภรณ์ ติงอินทร์. (2553). กลยุทธ์การสื่อสารของสมาชิกวุฒิสภา (ส.ว.) ที่เคยดำรงตำแหน่งก่อนนั้น. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุโภ เจริญสุข. (2520). สังเขป/จิตวิทยาเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร: โอดีเยนส์เต็ร์.
- สุกัตรา เยงวนิชย์ (2541). การรับรู้ภาวะวิกฤตเศรษฐกิจในช่วง พ.ศ.2540-2541 และพฤติกรรมการประยัดของบิดา มารดา และบุตรร่วมรุ่น. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร์ มหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประจำปี.
- เสนาะ ติยาภรณ์. (2538). การสื่อสารในองค์การ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เสาวนีย์ ศิริพจนานันท์. (2544). การตัดสินใจของประชาชนในการเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร: ศึกษากรณีเขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสุโขทัย. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร์ บัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาสังคม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- แสงเดือน ผ่องพูน. (2556). สื่อสังคมออนไลน์: แนวทางการนำ มาประยุกต์ใช้. (ออนไลน์) เข้าถึงได้จาก http://library.senate.go.th/document/Ext6685/6685991_0004.PDF
- อนันต์ เกตุวงศ์. (2534). หลักและเทคนิคการวางแผน. พิมพ์ลักษณ์, กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อนุรุทธิ์ โค้ดศาสย์. (2556). การรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งผ่านสื่อใหม่ ของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 3 มีนาคม พ.ศ. 2556. หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สื่อสารการเมือง วิทยาลัยสื่อสารการเมือง มหาวิทยาลัยเกริก.
- อรคำ ไพรัชย์. (2555). การสร้างชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านเวียงฝาง. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อดุลย์ จารุรงคกุล. (2545). พฤติกรรมผู้นับธิก. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

บรรณานุกรม (ต่อ)

อาณนท์ ศักดิ์วิชญ์. (2561). **โซเชียลมีเดีย สมรภูมิการเมืองแห่งใหม่.** (ออนไลน์). เข้าถึง
ได้จาก: <https://www.posttoday.com/politic/report/571968>

Agree, W. K., Ault P. H., & Emery, E. (1976). *Introduction to mass communication.* New York, NY: Harper & Row. p. 4, อ้างถึงใน เพิงอ้าง. น. 15

Almond, G.A., & Coleman, J.S. (1960). *The Politics of the Developing Area.* Princeton: Princeton University Press.

Atkin, Charles k. (1973). *Anticipated communication and mass media information seeking public opinion quarterly.* New York : Free Press. Burgon.

Barnard, C.I., (1983). *Functions of an Executive.* MA.Harvard University Press. 168-169.

Berelson, Bernard and Gary A. Steiner. (1964). *Human Behavior : Shorter Edition.* New York: Harcourt, Brace & World.

Chaffee, (1975). **แนวคิดและทฤษฎีการสื่อสารทางการเมือง.** (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก:
<https://mronline.com/south/detail/9600000015392>

Daniels, T.D., and Spiker. (1994) *Perspectives on organizational communication (3rd ed.).* Dubuque, IA: William C. Brown.

David K. Berlo. (1960). *The Process of Communication.* New York: Holt, Rinehart and Winston, Inc.

DeFleur, Melvin. (1996). *Theories of Mass Communication.* New York: A Liberal art Perspective, Boston: Houghton Mifflin.

Gibson, James L., Ivancevich, John M. and Donnelly, James H., Jr. (1997). *Organizations,*

Behavior Structure Processes. International Edition. United States of America : Irwin/McGraw-Hill.

Guralnik, David B. (1986). *Webster's New World Dictionary of America Language.* Second Edition. Cleveland, Ohio : Prentice-Hall Press.

บรรณานุกรม (ต่อ)

Harnack, Victor R.; & Fest, Thorrell. (1964). *Group Discussion*. New York: Appleton-Century-Crofts.

Huse, Edgar F & Cummings, Thomas G.(1985). *Organization Development and Change*. New York : West Publishing Company.

Kotler,Philip; & Kevin Lane Keller. (2009). *Marketing Management*. 13th ed. New Jeroey: Prentice Hall.

Lilleger, Darren G. (2006). *Key Concept in Political Communication*. London: Sage Publication.

Marketingoops. (2562). ล้วง Insight การใช้งานดิจิทัลทั่วโลก 2019 คนไทยใช้เน็ต 9 ชั่วโมง ต่อวัน-มีอัตโนมัติ 99 และป่า (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก:

<https://www.marketingoops.com/reports/global-and-thailand-digital-trend-2019>

Marina Basic Babac. (2018). *What social media activities reveal about election results? The use of Facebook during the 2015 general election campaign in Croatia*. University of Zagreb · Faculty of Electrical Engineering and Computing (FER).

McCroskey, J.C., & Richmond, V.P. (1996). *Fundamentals of human communication: An interpersonal perspective*. Prospect Heights, IL: Waveland Press.

McNair, (1995). *Brian. An Introduction to Political Communication*. London: Routledge.

Michael J. Marquardt, (2006). *Building the learning organization : mastering the 5 elements for corporate learning*.

Moody, (1983). *Decision Making: Proven Methods for Better Dacision*. Singapore: MC Graw-Hill Book Company.

Nazim Sha S. (2018). *Influence of Social Media on Political Decision Making Among the Youth's in India* - International Journal of Engineering & Technology(UAE). Hindustan University | Hindustan University.

Rush, M., & Althoff, P. (1971). *An Introduction to Political Sociology*. London: Thomas Nelson and Sons.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Schramm, W. (1971). *How communication work's In D.C. Mortensen (Ed.). Basic reading in communication theory (pp. 28-36)*. New York: Harper and Row.
- Simon, Herbert A. (1960). *Administrative Behavior*. New York : The McMillen Company.
- Stefan Stieglitz. (2014). *Social Media and Political Communication - A Social Media Analytics Framework*. University of Duisburg-Essen.
- Warren K. Agree. *Phillip H. Althoff and Edwin Emery*. Introduction to Mass Communication. New York : Harper & Row, 1976.